

МАРКО ГАНЧЕВ
НАМЕСИХА И ХЛЯБА
РАЗКАЗ НА ХЛЕБАРЯ

chitanka.info

То, тестото, щом като не бухне,
няма начин да се опече!
Извозвачът гледа все да духне,
днес пък рано идва. Ей, момче,

виж там, почовъркай камиона,
на след час, след два го товари!
Даже ще ти пратя и кокона,
дето и кафе ще ти свари.

Нека да си каже обществото:
„Хлябът лош е, щото е баят,
а не щото Тотьо при тестото
не е знаел що е занаят!“.

Знам, че първо трябваше да втаса
и го дебнех, ама как можса
замдиректорът ни да довтаса
баш тогаз при мене с куп книжса.

— Бачо Тотьо — вика, — попълни ги! —
и отмята ме в един тефтер.

— Аз тави да пълня, а не книги —
викам, — бе другарю инженер.

— Прост е — вика, — който протестира
срещу своя собствен интерес:
за заплата ще се атестира
вече всеки според тоя тест.

Гледам ту към листа, в който пиша,
гледам ту към пустото тесто.
Зор видях за двацет тото-фиша
с таз анкета, ако не за сто.

Хайде, да не бе тесте от тото,
нека да е и служебен тест,
тест поне да беше за тестото,
няма да го правя на протест.

А те питат колко семинара
съм изкарал? Ха де, семинар?
Семинари попът нали кара,
да не бъркат нещо поп с хлебар?

Че нали коматите за попа
точно тук ги месим и печем?
Тъкмо питам се какво им хлопа,
месивото бухнало съвсем.

Крайно време беше му за фурна.
Хукнах към пещта, но изведнъж
лично личният състав се втурна:
— Още — вика, — две анкети дръж!

Както месивото се надига
от издуващата го мая,
вдига се камарата от книга —
я мая и в нея има, я!

Брей, тестото вече до тавана
стигна над големия казан!
Ако влезе някой, ще го хвана
вече разярен като Тарзан.

Но не щеш ли пък една момичка
(тя кафето ще ти поднесе)
гледам, тичка ли към мене, тичка:
блужка, дънки — всичко се тресе.

Ужким работите й са тънки,
не като за мене, стар челяк,

*тънки те, ама в ония дънки
шават като бухнал козунак!*

*Не затуй се спрях де, а защото
гледам го, ще зареве комай:
— Чичо Тотьо — моли се горкото, —
свърши ли ги, бърже ми ги дай!*

*— Как ще свърша — викам, — аз, такова,
зер не виждаш ли какъв е куп?
— Моля ти се, чичо, тук съм нова,
а началникът е много груб.*

*Хайде — и изважда химикалка, —
двамата, че трудно ти е сам. —
А бе и ръчицата му малка,
ама химикалка да си там!*

*А тестото, гледам го, наопък
спаднало в металните ноцви
и без туй, та викам си, какво пък,
карай, значи, моме да върви!*

*А бе всичко знаели такива,
леле: „Подчертай“ и „Зачеркни“,
„Уважаван е от колектива“,
„Не е посещавал капстрана“.*

*— Всичко е готово, дръж тестето,
в канцеларията да вървим!
Влизаме в оная стая, дето
бълва от пещта повече дим.*

*Смръциха се всичките другари,
гледам, че от пушека не е —
пушат меки, а не серт цигари:
ще да е от мойто досие!*

— *Дайте там и нещо негативно!*
— *Да, ама като не прави брак?*
— *Ами в чувството му колективно
минуси сложете, няма как.*

*Хайде пак с тестето при тестото.
То и сплескано като пестил,
значи пак било си на местото,
ами аз на мойто не съм бил.*

*Пита ме момето за кусури,
че да станел обективен тест.
— Лесно — викам, — туй ще се притури,
до броя ли, питам, до нощес?*

*Изведнъж се сепнах, викам: — Моме,
то у мен кусури бол, нали,
ама за заплатата ми щом е,
туй ще вземе да я намали?*

*Тя подсмива ми се на протеста.
С право прави го, това личи —
вика: — И да е отличен теста,
няма да ти се увеличи.*

*Ни от минуси заплата спада!
И децата знаят наизуст:
ако има минус пред доклада,
вътре във доклада става плюс.*

— *Значи — викам, — дето с теб, момичко,
и с онез въртехме колело,
само за това било е всичко:
да остане всичко, както е било?*

Тя засмя се. Вика: — То се знае!

*С папките по стълбите пое.
— Всичко както е било, така е.
— Всъщност малко ли е туй? Не е!*

*Горе всички тупат ме засмени,
нищо че посипва ги паспал,
и на смени се ръкуват с мене,
сякаш с тях съм ял и пил и спал.*

*Викат: — Е, това е друго вече,
теста се опече сто на сто!*

*Теста хубаво, че се опече,
но вкиси се пустото тесто...
1981*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.